

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/36/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416010093
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1416010093.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudkyňou JUDr. Janou Grendárovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 1. júna 2016 v Bratislave

r o z h o d o l :

T.Ž.F.Á. F. Q. L. F. I. H. T. O. Á. : I.. XX.XX.XXXX O. Z.,
G. Z. Z.,
Č.S.Ý.H. G.

u z n á v a s a z a v i n n ú, ž e

dňa 6. novembra 2015 okolo 18:00 hod. v Bratislave, po ulici na Grbe, po výjazde z Obvodného oddelenia Policajného zboru Devínska Nová Ves smerom ku križovatke ulíc na Grbe, Ivana Bukovčana a Hradištná viedla osobné motorové vozidlo značky Škoda Fabia, evidenčné číslo vozidla: Ba-XXX K., pričom bola zastavená a kontrolovaná policajnou hliadkou a vozidlo viedla napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 0T/244/2015, zo dňa 7. októbra 2015, právoplatný dňa 7. októbra 2015 bola odsúdená tiež na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní dva roky, ktorý začal plynúť odo dňa nadobudnutia právoplatnosti trestného rozkazu.

T e d a

marila výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonávala činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l a

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. n/, § 37 písm. m/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona na trest z á k a z u
vozidlá všetkých druhov na dobu

č i n n o s t i viesť motorové

5 (päť) rokov.

o d ō v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej, prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovvej časti rozsudku.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba, obžalovaná bola poučená o svojich právach a umožnené jej bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.). Táto urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. por., že nepopiera spáchanie skutku, uvedeného v obžalobe.

Keďže obžalovaná na hlavnom pojednávaní vyhlásila, že nepopiera spáchanie skutku, ktoré bolo uvedené v obžalobe, súd

následne postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. Samosudkyňa formou otázok zistila, že obžalovaná na všetky položené otázky odpovedala „áno“.

Po súhlasnom stanovisku i prokurátora súd rozhodol podľa ustanovenia § 257 ods. 7, 8 Tr. por. a to, že vyhlásenie obžalovanej, že je vinná prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu viny už nevykonával a vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Pri právnom hodnotení dospel súd dokazovaním k záveru, že obžalovaná svojím konaním naplnila zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa ustanovenia § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona (ďalej Tr. zák.).

Toto ustanovenie chráni záujem na riadnom výkone rozhodnutí súdov alebo iných orgánov verejnej moci. Obžalovaná v predmetný deň 6.novembra 2015 v čase okolo 18:00 hod. viedla osobné motorové vozidlo a to i napriek tomu, že táto činnosť jej bola zakázaná - na základe trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V, pod sp.zn. OT/244/2015, zo dňa 7.októbra 2015, právoplatný dňa 7.októbra 2015. Predmetným trestným rozkazom jej bol uložený i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní dva roky - ktorý začal plynúť odo dňa nadobudnutia právoplatnosti trestného rozkazu - t. j. 7.októbra 2015. Týmto svojím protiprávnym konaním marila rozhodnutie predmetného štátneho orgánu - súdu - pretože vykonávala činnosť, na ktorú sa vzťahovalo rozhodnutie o zákaze činnosti. Úmysel bol preukázaný podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., pretože obžalovaná vedela, že túto činnosť mala zakázanú.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V tomto ustanovení sú taxatívne vymedzené všetky konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Súd v danom prípade aplikoval vo vzťahu k obžalovanej poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr.zák. Iné poľahčujúce okolnosti v súlade s ustanovením Trestného zákona nezistil.

Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr.zák. spočíva v napomáhaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti, teda orgánom činným v trestnom konaní (§ 10 ods. 1 Tr.por.) a súdu (§ 10 ods. 2 Tr.por.). To však neznamená, že páchatel musí takto postupne napomáhať všetkým týmto orgánom. Aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr.zák., t.j., že páchatel (obžalovaný) napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny (§ 257 Tr.por.). Obžalovaná v danom prípade urobila vyhlásenie podľa § 257 písm. c/ Tr.por. - súd na základe takéhoto vyhlásenia na hlavnom pojednávaní dokazovanie vo veci viny nevykonával. Práve v súvislosti s riešením predmetnej otázky

nemožno prehliadnúť, že v súdnom konaní podľa § 257 ods. 5 Tr.por., po priznaní viny páchatelom (obžalovanou) sa postupuje primerane podľa ustanovení § 333 ods. 3 i písm. h/ Tr.por. , t. j., že súd pred rozhodovaním o prijatí alebo neprijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 Tr.por. formou otázok zisťuje, či sa obžalovaný (v danom prípade obžalovaná) „dobrovoľne priznáva a uznáva vinu, za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako trestný čin“ čím - pri kladnej odpovedi - aj de iure napĺňa podmienku uvedenú v § 36 písm. n/ Tr.zák.

Vo veci aplikoval však i priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr.zák. - t.j. bola už za trestný čin odsúdená.

Súd v tejto súvislosti poukazuje na odpis z registra trestov ako i pripojené spisy. Obžalovaná do teraz žalovaného skutku bola celkove štyrikrát postavená pred súd a uznaná vinnou. V jej prípade išlo o úmyselné trestné činy - prečiny krádeže. Navyiac teraz žalovaný skutok dokonala v lehote podmienenečného odsúdenia Okresného súdu Bratislava IV (sp.zn. OT/110/2015).

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, 2 Tr.zák. súd môže podmienenečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Ustanovenie odseku 1 - sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (ako to bolo v danom prípade).

Každý trest je vlastne opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatelovi za spáchaný trestný čin. Trest je právnym následkom trestného činu a musí byť úmerný k spáchanému činu. Je teda len následnou represiou. I represiu však treba používať rozumne, t. j. len v miere v akej je to nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu, musí sa totiž rešpektovať osobnosť páchatela a nespôsobiť mu zbytočné utrpenie.

Každé protiprávne konanie je potrebné vyhodnocovať individuálne a v tejto súvislosti je potrebná i individualizácia trestnej zodpovednosti každého jedného páchatela a teda i v danej veci.

Každý trest je len právnym následkom trestného činu a musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Je teda len následnou represiou. I represiu však je potrebné používať rozumne - t. j. len v miere, v akej je to nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu, musí sa vždy rešpektovať osobnosť páchatela a nespôsobiť mu zbytočné utrpenie.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovanej, jej zavinenie, následok, pohnútku, osoby, pomery a možnosti jeho nápravy mal súd za to, že musí platiť zásada proporcionality trestu. Keďže ako súd už vyššie rozviedol, že trest je len jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona tým je určená i jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším osobám - potencionálnym

páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Vychádzajúc z tohto ustanovenia mal súd za to, že v danom prípade prihliadajúc na zásady trestného konania - zásadu proporcionality, individualizácie trestu, ale i generálnej prevencie do úvahy prichádzal trest nepodmienený.

Trest by mal byť proporcionálny k spáchanému skutku.

Podľa § 34 ods. 3 Tr.zák. trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súd vo veci mal preukázané, že obžalovaná je samoživiteľka. Vo svojej osobnej starostlivosti má maloletého syna, ktorý má dva roky. O maloleté dieťa sa stará sama - s výchovou jej pomáha jej matka, u ktorej spoločne so synom býva. Do času kým nastúpila výkon trestu odňatia slobody (Okresným súdom Bratislava V) poberala rodičovský príspevok vo výške 220,- Euro mesačne a výživné od otca maloletého syna vo výške 300,- Euro mesačne.

Vzhľadom i na tieto okolnosti ako i ustanovenie § 34 ods. 3 Tr.zák. a z vyššie citovaných ustanovení Trestného zákona mal súd za to, že trest odňatia slobody vo výmere štyri mesiace na jej prevýchovu a nápravu postačí

Uvedený trest tak vytvorí podmienky na jej prevýchovu a je dostatočný.

Obžalovaná bola vo výkone trestu odňatia slobody v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák.) a preto bola zaradená do výkonu trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný zákon.

Trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel' dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že obžalovaná nadobudla vodičské oprávnenie dňa 11.februára 2010. I napriek tomuto relatívne krátkemu časovému úseku sa dopustila viacerých uložených blokových pokút, priestupkov ako i uloženého trestu zákazu činnosti.

Ako bolo preukázané i z evidenčnej karty vodiča ide o nedisciplinovaného vodiča na úseku cestnej premávky.

Z predmetných skutočností bolo jednoznačne zistené, že obžalovaná za obdobie čo jej bolo udelené vodičské oprávnenie nejazdila disciplinovane a nerešpektovala ustanovenia zákona o cestnej premávke v súlade so zákonom o cestnej premávke.

Trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov jej bol uložený vzhľadom na predmetnú evidenčnú kartu vodiča ako i teraz žalovaný trestný čin - prečin a to vo výmere päť rokov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom tunajšieho súdu